

Nové příběhy se šťastným koncem

Zraněné labuťátko

Jana Olivová
ilustrovala Zuzana Slánská

Skutečné příběhy z naší přírody

FRAGMENT

Zraněné labuťátko

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Jana Olivová

Zraněné labuťátko – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Zraněné
labuťátko

Nové příběhy se šťastným koncem

Zraněné labuťátko

Jana Olivová

Ilustrovala Zuzana Slánská

FRAGMENT

Text © Jana Olivová, 2022

Illustrations © Zuzana Slánská, 2022

Cover photos © JNT Visual; Nagel Photography; Tatiana Volgutova;
g215 / Shutterstock.com

Publikace vznikla ve spolupráci s Českým svazem ochránců přírody.

ISBN tištěné verze 978-80-253-5614-2

ISBN e-knihy 978-80-253-5639-5 (1. zveřejnění, 2022) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-253-5640-1 (1. zveřejnění, 2022) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-253-5638-8 (1. zveřejnění, 2022) (ePDF)

Pro Natálku a Patrika.

Díky vám jsem ta nejhrdější teta na světě.

Oslava narozenin

„Všechno nejlepší! A něco si přeješ!“

Denisa se zhluboka nadechla a jedním mocným fouknutím uhasila všechny svíčky na dortu. Bylo jich devět. Právě dnes totiž slavila svoje deváté narozeniny. Dort byl nádherný – měl dvě patra, růžovou polevu s marcipánovými kytičkami a uprostřed devítku vysázenou z lentilek. Dělalá ho babička, která teď stála vedle Denisy a nadšeně tleskala, stejně jako mamka, táta, děda a Denisin bráška Šimon. Ten neměl ani tak radost z toho, že má jeho

starší sestra narozeniny, jako spíš z dortu, po kterém celou dobu mlsně pokukoval.

„A teď dárky,“ prohlásil tatínek a vytáhl zpoza zad hranatý balíček s růžovou stuhou.

„Vsaď se, že to bude knížka,“ šťouchl do sestry Šimon.

Tatka totiž kupoval knížky skoro vždycky – k narozeninám, k svátkům i mamce k výročí – ale nikomu to nevadilo. Všichni u nich doma četli moc rádi a takhle měli alespoň pořád něco nového. I Šimon, který na konci první třídy ještě nečetl úplně plynule, ale obstojně slabikoval, miloval pohádky a ilustrované příběhy.

Mladší bráška měl pravdu. Když Denisa rozvázala zářivou stuhu a sundala dárkový balicí papír, vykoukla na ni krásně ilustrovaná encyklopedie *Panovníci českých zemí*.

„Díky moc, tati,“ rozzářila se oslavenkyně, skočila tatínkovi kolem krku a dala mu velkou

pusu. Zbožňovala historii a všechno s ní spojené, hlavně cokoli, co se týkalo středověku, rytířů a králů. A tatínek to samozřejmě moc dobře věděl.

Pak přišly na řadu dárky od mamky a od Šimona. Bráška jí vlastnoručně vyrobil přání s motýlky, duhou a pestrobarevnými kytičkami a ze svého kapesného jí koupil parádní oříškovou čokoládu. Od mamky dostala krásné tričko s obrázkem srdce a velikou kytici tulipánů. Tulipány byly její oblíbené jarní květiny, hlavně ty žluté, takže maminku dojatě objala a dala jí pusu na obě tváře.

Potom si před ni stoupli babička a dědeček. „Ehm, ehm,“ odkašlal si děda a pošoupl si na nose svoje brýle s černými obroučkami.

„Jak vidíš, my s sebou žádný dárek nemáme.“

To byla pravda. Denisa si všimla, že když přišli, kromě dortu s sebou nic nepřinesli.

Že by snad její dárek omylem nechali doma?

Nebo ho úplně zapomněli koupit? To určitě ne...

„Je to proto,“ pokračoval dědeček, „že náš dárek nemá hmotnou povahu.“

„Cože nemá?“ vykulil oči Šimon. Očividně z toho byl pěkně zmatený. Úplně stejně jako Denisa, která se nechápavě dívala z jednoho na druhého. Jen rodiče vypadali, že vědí, o co jde, protože se oba usmívali a spiklenecky na sebe mrkali.

Nakonec se nad dětmi smílovala babička. „Děda tím chtěl říct, že ten dárek od nás není žádná věc.“

„A co to teda je?“ dožadoval se odpovědi Šimon. Tohle ve svých šesti letech rozhodně nechápal – jak může existovat dárek, který *není* věc? Že by to bylo zvíře? To by bylo perfektní, ale rodiče by jim určitě zvíře do jejich třípokojového bytu nepovolili. Nepovolili mu přece ani křečka, kterého

přinesl ze školy od spolužáka Tondy, a kterého pak musel jít zase honem vrátit.

Ale Denise se rozzářily oči – už tušila, odkud vítr vane.

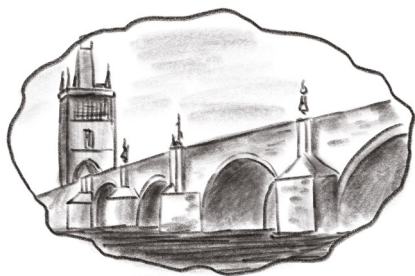
„Je to zážitek, že jo?“ vyhrkla nadšeně. Vzpomněla si, jak tatínek dostal ke čtyřicetinám vyhlídkový let balónem, a když přistál rozčuchaný a nadšený na louce za městem, prohlásil, že originální zážitek je ten nejlepší dárek na světě. Že by jí prarodiče taky koupili let balónem? Upřímně doufala, že ne. Výšky jí nedělaly dobře a v balónu by se během letu určitě pekelně bála. Ale kdyby to bylo něco jiného...

„Trefa!“ zatleskal děda. „Je to zážitek. Protože jsi naše velká holka a protože víme, jak máš ráda historii, naplánovali jsme na příští sobotu výlet za památkami do Prahy.“

Denisa tomu nemohla uvěřit. Do Prahy se toužila podívat už od první třídy, ale rodiče

hodně pracovali a o víkendech zase chtěli odpočívat, a tak neměli na výlety čas. „Hurá!“ vykřikla a div babičku s dědou radostí neumačkala. Konečně pozná hlavní město, podívá se na Karlův most

a uvidí slavný
Pražský hrad.

Tohle byl ten
nejlepší dárek,
jaký si mohla
představit.

„A co já?“ zamumlal
smutně Šimon. Kdyby
ségra dostala nějakou
normální věc, určitě
by mu ji někdy
půjčila, o dobrotu by
se s ním taky podělila
a zvířátko by mohli
opečovávat společně,

